

paa ny rejses her ved tredie Behandling af denne Sag, skal jeg tillade mig at oplyse følgende med Hensyn til Sagens Gang i Lagtinget. Man sendte i sin Tid den saakaldte Retsreform i et Udvalg, bestaaende af de færøske juridiske Embedsmænd og 2 Medlemmer af Lagtinget — det drejede sig om at tillempe den her gældende Retsreform efter færøske Forhold. Dette Udvalg slettede saa Navnene „Sorenskriver“ og „Landfoged“. Da Resultatet af Udvalgets Arbejde kom til Lagtinget, accepterede dette adskillige af Udvalgets Forslag, men modsatte sig meget energisk, at Navnene „Sorenskriver“ og „Landfoged“ blev slettet, og Følgen heraf blev jo, at disse Navne blev indført i et Forslag, der sendtes til Justitsministeriet. Justitsministeriet gennemførte imidlertid ikke det Forslag, der forelaa fra Lagtinget, i første Omgang. Ministeriet ændrede hist og her, og efter at have haft Sagen i nogen Tid sendte det den tilbage til Lagtinget. Lagtinget behandlede nu Sagen igen, og det er da undgaaet Lagtingets Opmærksomhed, at Ministeriet havde slettet Navnene „Sorenskriver“ og „Landfoged“, som Lagtinget netop havde sat ind, fordi man ønskede at bibeholde dem. Det undgik Lagtingets Opmærksomhed — det skal jeg villigt erkende —, og Følgen deraf var jo, at da Forslaget forelaa her, var disse Navne ikke med, og jeg var, som det nu er indrømmet af den højtærede Minister, afskaaret fra at søge Lovgivningsmagts Hjælp til at faa dem indført paa ny.

Naar den højtærede Minister siger, at Lagtinget ikke siden har haft nogen Indvending: at gøre imod, at disse to Navne blev slettet, skal jeg dog alligevel endnu en Gang gøre opmærksom paa, at i samme Lagtingssamling, som man fik at vide, at Retsreformen var gennemført for Færøernes Vedkommende, og at der var foretaget Ændringer i disse Navne, har man netop overfor Justitsministeriet med Hensyn til Forslaget om Landvæsenskommissioner sagt, at man ønskede at bibeholde disse Navne. Jeg ved godt, at Justitsministeriet ogsaa nu har svaret Lagtinget, at man ikke har gjort Indsigelse i rette Tid. Lagtinget har gjort Indsigelse, saa snart det blev opmærksomt paa, at de gamle Navne var slettet, og har netop gjort Indsigelse overfor Justitsministeriet med Hensyn til et Forslag, hvor Navnet „Sorenskriver“ tidligere havde været anvendt.

Større saglig Betydning har det ikke — det maa man sige —, men det opfattes af adskillige deroppe som en Slags Naale-

stikpolitik, at man saaledes vil slette de specielle færøske Betegnelser for det ene og det andet, og der har ingen særlig Grund været for Justitsministeriets Embedsmænd eller Justitsministeriet — jeg sigter ikke til den nuværende Justitsminister — til at slette disse Navne. Hvis man kunde paavise for mig nogen dansk Interesse, der knyttede sig til Navnene „Dommer“ og „Politimester“ fremfor de gamle Betegnelser „Sorenskriver“ og „Landfoged“, vilde jeg maaske resignere og gøre, hvad jeg kunde for at faa mine Meningsfæller til at frafalde Ønsket om Bibeholdelse af disse gamle Navne, men jeg kan ikke se, at der knytter sig nogen som helst dansk Interesse til at faa disse Navne slettet. Naar det nu er anført af den højtærede Justitsminister, at man dog ikke kunde blive ved med at kalde Politimesteren for Landfoged, fordi han ikke mere er Foged, idet Fogedforretningerne er overført til Sorenskriveren eller Dommeren, saa vil jeg sige, at det er jo nok en Grund, men paa den anden Side maa jeg dog gøre opmærksom paa, at paa Færøerne kalder man Landfogeden for Fütin, og det kalder man for Resten endnu Politimesteren for, og i gamle Dage mente man, at Navnet Landfoged eller Fütin passede ganske udmærket for denne Embedsmand, ikke fordi han udførte Fogedforretningerne, men fordi han var Kongens Foged, og man mente deroppe, at Kongens Foged betød den Mand, der administrerede Kongens Godser, altsaa Statens Godser, og opkrævede de offentlige Afgifter for disse Godser, og det gør Landfogeden eller Politimesteren endnu. Man kunde maaske ogsaa sige, at der ingen Grund er til at kalde Landfogeden for Politimester, skønt han har Politimesterforretningerne, for Politimesterforretningerne udgør en saa ringe Brøkdel af Landfogedens Arbejde — undskyld, at jeg stadig kalder Politimesteren Landfoged —, at man for saa vidt efter manges Mening godt kan ophæve Embedet. Jeg mener altsaa, at vi kunde blive ved at kalde vedkommende Embedsmand for Landfoged, idet han bestyrer Statens Godser og opkræver Skatter af Statens Godser.

Jeg vil med Formandens Tilladelse citere noget af Lagtingets Betænkning fra sidste Aar vedrørende denne Sag. Jeg havde ikke tænkt mig at bringe denne Sag paa Bane her ved tredie Behandling, men da den højtærede Minister har ønsket at